

Foto : GR. PREPELIȚA

Ce neasemuită bucurie ! Va trebui să ne felicităm reciproc. E ziua voastră și a mea, — le spune tovarășa profesoară Elena Păun pionierilor din clasa a V-a E, de la Școala de 8 ani nr. 4 din Capitală. Așadar, felicitări pentru încheierea cu succes a anului școlar, pentru minunata voastră serbare ! — Iar dumneavoastră, din partea tuturor, un braț de flori și un buchet de gînduri frumoase de Ziua învățătorului.

Învățătoarea noastră

Cu tîmplă-ngîndurată și albită
De toți copiii clasei e iubită.
Ea zile după zile; ani de-a rîndul,
Cu slova cărții ne-nflorește gîndul
Și ne ajută să ajungem mari,
Meșteșugari de frunte, cărturari ;
Ne face țara scumpă să-ndrăgim
Spre viitoru-l luminos să năzuim.
Ea m-a-nvățat să scriu și să citesc
Și de aceea astăzi o iubesc.

OPRIȘ MARIA
cl. a IV-a, Cercul de creație literară, Casa Pionierilor, Tg. Jiu

Vacanța pionierilor clujeni

La Bistrița sau la Năsăud, la Sîngiorz-băi sau Rodna, la Năvodari sau Bogda, la Breaza, la Timiș sau Predeal, fie la umbra deasă a pădurilor de șes sau pe munții noștri împodobiți de brazii zvelți, în tabere locale, sau la mare, pretutindeni pionierii clujeni vor petrece minunat zilele meritatei vacanțe.

Dar vacanța nu înseamnă doar zilele frumoase și de neuitat ale taberelor.

Pentru 10 000 de pionieri și școlari vacanța înseamnă excursii prin regiune.

Pentru alți 100 000 ea înseamnă drumeții pe harta vie a patriei, cunoașterea directă, nemijlocită, a frumuseților ei neîntrecute, a realizărilor poporului nostru în drumul lui spre desăvîrșirea construcției socialismului.

In afara copiilor care vor pleca în tabere pe litoral, alți 190 de pionieri și școlari vor merge în excursii la mare vizitînd, de la un capăt la altul, țărmul însorit, construcțiile de basm înălțate aici, vor face plajă, se vor scălda în apa înspumată a mării. Și multă vreme vor avea ce povesti despre aceste zile de vacanță.

In Capitală vor sosi în vizită 800 de pionieri și școlari clujeni. Pentru toți, Capitala va însemna orașul uimitoarelor construcții, orașul în care tinerețea celor 20 de ani ai patriei a înfrumusețat bătrînul București.

Zile neuitate de vacanță, zilele copilăriei fericite. Zilele anului XX al patriei noastre libere !

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 26 (966) * miercuri 24 iunie 1964 * 8 pag. 30 bani

De miercuri pînă miercuri

In zorii celei de-a treia zile a fiecărei săptămîni, pornește la drum. Plină de voioșie copilărească, îmbrăcată de sărbătoare, călătorește cu mașina, cu trenul și chiar cu bicicleta. Are mulți prieteni, sute de mii. Pe unii îi intîlnește la școală, într-o recreație, pe alții acasă, scriindu-și temele. Fiecare e dornic să-i asculte noutățile, să-i ceară sfatul. Nu-i ușor să răspunzi la întrebările atîtor prieteni, dar nici imposibil. Mai întîi, desface sacul cu vești. Are, de fiecare dată, o mulțime : despre un nou obiectiv industrial, despre o experiență îndrăzneață a micilor naturaliști, despre constructorii de tractoare sau de utilaj petrolier, despre succesele la învățătură ale copiilor dintr-o comună, despre o excursie pionierească plină de peripeții...

Dacă ești membru al activului pionieresc, te învață ce activități interesante poți organiza în detașamentul tău. Dacă te pasionează tehnica, îți vorbește despre cele mai noi invenții din întreaga lume. Dacă ești sportiv, are pentru tine cîteva metode grozave de antrenament, iar dacă îți plac cîntecele și poeziile, te învață pe loc noi melodii și versuri frumoase.

Stă cu tine timp de o săptămînă, de miercuri pînă miercuri, cînd apare din nou, parcă aceeași și mereu alta, cu vești proaspete, cu o veselie mereu tînără. E gazeta voastră, „Scînteia pionierului".

Articolele ei vă fac cunoscute politica partidului nostru, realizările regimului democrat-popular, arătîndu-vă, în același timp, cum puteți să contribuiți și voi la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în fața poporului nostru muncitor, pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

Un ajutor prețios în îndeplinirea sarcinilor sale îl primește redacția din partea corespondenților săi, adică a cititorilor care ne scriu.

Datorită lor aflăm ce ar dori cititorii să găsească în paginile gazetei și, mai ales, ce e nou în activitatea pionierească din școala unde învață corespondentul nostru. Multe dintre aceste scrisori sînt publicate la loc de frunte ; pe baza altora redactorii noștri se deplasează în localitatea respectivă pentru a culege date în vederea realizării diferitelor articole. Iată, dragi copii, cît de importantă este pentru noi fiecare scrisoare a voastră. Cu cît o astfel de corespondență e mai bogată în amănunte concrete despre școala și unitatea voastră de pionieri, despre o acțiune pionierească izbutită — cu atît sîntem mai bucuroși.

Vacanța de vară, care începe acum, va fi un prilej foarte nimerit pentru micii corespondenți de a trimite gazetei scrisori interesante.

Trăsătura principală a acțiunilor voastre pionierești din această vacanță este entuziasmul cu care copiii, alături de întregul nostru popor muncitor, întîmpină cea de a XX-a aniversare a Eliberării. Veți merge în drumeții și excursii, veți vizita diferite întreprinderi, vă veți întîlni cu activiști de partid și de stat ; veți participa la focuri de tabără, în jurul cărora vă veți exprima prin cîntece și versuri dragostea și devotamentul față de partid, față de patria noastră socialistă. Așteptăm, dragi cititori, corespondențele voastre.

Desen : PUIU MANU

IN PREAJMA MARII SĂRBĂTORI

Ne mai despart cîteva săptămîni de ziua măreţului 23 August — „zi de slavă şi temei" — cum îi spune un poet al nostru. Şi oamenii muncii din uzine şi de pe ogoare, întreg poporul, se pregătesc s-o întîmpine aşa cum se cuvine, sărbătoreşte. Sărbătoreşte o vor primi şi copiii patriei noastre.

Am colindat prin cîteva unităţi pionereşti din regiunea Maramureş. Şi în fiecare am intîlnit freamătul unor mari pregătiri.

Cîtu-i Maramureşu'

Pe pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Botiz, raionul Satu-Mare, i-am găsit în plină activitate. Cîţiva dintre ei, îndrumaţi de tovarăşul profesor de muzică, instalau ultimele beculeţe pe harta mare a patriei. „O vom folosi ca decor la brigada artistică de agitaţie „20 de ani de realizări", mi-au spus copiii. Şi fiecare beculeţ aprins va însemna fie o fabrică nouă la Satu-Mare, fie hidrocentrala de la Firiza, fie combinatul chimico-metalurgic de la Baia Mare. Alţii repetau de zor textul: „Cîtu-i Maramureşu' / Vezi cum creşte belşugu'". Unii dintre ei pregăteau steguleţe cu care vor însemna pe harta patriei cele 30 de unităţi economice apărute în regiunea Maramureş. Nimeni nu rămăsese deoparte. Fiecare căuta să-şi aducă contribuţia la definitivarea programului de brigadă, pe care copiii l-au închinat zilei de 23 August.

„Pe la noi prin şcoală nouă" e titlul unui alt text de brigadă, pe care pionierii de la Şcoala de 8 ani din Asnajul de Sus, raionul Cehul Silvaniei, îl vor prezenta la căminul cultural în ziua sărbătorii. În programul deja pregătit ei au cuprins aspecte din viaţa nouă a satului: „Uite-aici televizorul / Ni-l aduse griuşorul".

La Şcoala de 8 ani din Mireşul Mare, raionul Şoncuţa, pionierii au pregătit un frumos dans cu temă „Grupa în acţiune". În acordul unei muzici săltăreţe, pionierii înfăţişază felul în care decurge o zi de şcoală: ora de clasă, recreaţia, rezultatele bune la învăţătură. Aceiaşi destoinici interpreţi ai grupei în acţiune, printre care Pop Erika, Fărcăşanu Grigore, Topan Maria şi alţii, se întrec de zor în învăţarea textului de brigadă „Din viaţa noastră fericită".

Te slăvim, măreaţă sărbătoare!

Este titlul montajului literar pe care pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 3 din Satu-Mare îl vor prezenta în preajma sărbătorii. Au fost antrenaţi toţi copiii. Unii învaţă poezii şi cîntece despre partid şi despre patrie, alţii se îngrijesc de programul artistic pe care-l vor da în jurul focului de tabără.

Dornici să-şi îmbogăţească cunoştinţele despre realizările regimului democrat-popular, în regiunea şi oraşul lor, pionierii s-au gîndit să organizeze o întîlnire cu tovarăşul preşedinte al sfatului popular, care să le vorbească despre aceste realizări. De pe acum o delegaţie de pionieri l-au rugat să vină în mijlocul lor. Şi ca un omagiu în plus, ce-l vor aduce zilei eliberării patriei noastre, ei s-au angajat să îngrijească monumentul ostaşului romîn de pe Bulevardul Republicii.

Nici pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 11 din Baia Mare nu s-au lăsat mai prejos. Ei lucrează la întocmirea unui album al unităţii, intitulat „Realizările regimului nostru în cei douăzeci de ani". La camera pionierilor, zilnic vin copiii cu vederi din ţară, care înfăţişază marele combinat chimic de la Borzeşti, impunătoarele construcţii de pe litoral, noile cartiere muncitoreşti. „Va trebui, de fapt, să facem mai multe albume ale unităţii, mărturisea un pionier, pentru că fiecare dintre noi şi-a adus aportul".

Partid al luminii

„Nu-i cinste mai mare / Nici dor mai aprins / Decît să urmăm al tău steag / Partid al luminii / Partid neînvins".

Sînt versuri pe care le-am intîlnit într-o filă de album, într-un jurnal de unitate, sau scrise cu litere roşii pe cîte un fotomontaj plin cu vederi, care vorbesc despre zilele senine ale copiilor din regiunea Maramureş. Şi fără să vrei, gîndurile se întorc pentru o clipă la trecutul acestei regiuni. Înapoierea, mizeria, făceau casă bună cu moartea prematură. „Bogăţia" Oaşului de atunci: pelagra, moartea infantilă.

Azi, e de ajuns o trecere prin regiune, ca la fiecare pas să te salute siluetele blocurilor semeţe, întreprinderile moderne, şcolile noi, să te salute o întreagă primăvară maramureşană.

Şi e uşor să-ţi explici de ce copiii au însemnat pe album, pe jurnal, pe fotomontaj, versuri de dragoste, de recunoştinţă, de bucurie... Partid al luminii!

MARTA CUIBUŞ

PRINTRE POPASURI

Anul trecut am făcut o excursie interesantă. Plecarea s-a făcut la orele 7 fix. Plecam de la tabăra noastră spre cabana „Trei brazi". Am fi putut să mergem cu maşinile taberei, dar am preferat să mergem pe jos. Pitorescul drumurilor, văzut din maşină, e ca o poezie frumoasă spusă de cineva foarte repede şi numai o singură dată. N-ai timp să înţelegi nimic. Şi numai asta? Dar mişcarea în aer liber? Dar popasurile?

Aşa că am plecat pe jos. N-am apucat însă să mergem decît vreo 10-15 minute şi aud pe tovarăşul instructor.

— **Aici e loc minunat pentru o haltă de ajustare.**

Eram atent să văd dacă cineva protestează: „Ce nevoie avem să ne oprim? Să mai pierdem timpul?" Cînd, deodată, îl văd pe Radu exclamînd fericit.

— Uf, bine că ne-am oprit. O cutie de conserve făcea glume proaste cu mine! Mă-nghiontea mereu. N-o aranjasem bine în rucsac.

— Pe mine mă strîngea baschetul stîng — a zis altul.

— Ce te strîngea, baschetul stîng? Pe mine ping-pongul drept — glumeşte al treilea.

Aşa sînt pionierii. Glumesc în toate împrejurările, dar am înţeles că la fiecare drumeţie pe jos **e nevoie neapărat de o haltă de ajustare.**

După o oră de mers, aud din nou: 10 minute oprire!

— Asta ce-o mai fi? — îl întreb pe Radu. Iar conserva?

— Cum ce-o mai fi? E un fel de recreaţie. La fiecare oră ai 10 minute recreaţie... Ne odihnim şi glumim.

Drumul era destul de lung. După vreo 3 ore de mers am făcut primul popas. S-a nimerit un loc tocmai bun. (Mai tîrziu am aflat că de fapt **locul nu „s-a nimerit", ci era dinainte stabilit.** Tovarăşul instructor făcuse singur drumul pînă la cabană, a ales locurile de popas, a cronometrat timpul şi apoi a venit cu noi în excursie.) Aici am mai mîncat puţin, deşi mîncasem la plecare. Am observat însă că pofta de mîncare te însoţeşte fidel la drum şi-ţi face rucsacul mai uşor! După un pic de odihnă mă aşteptam să aud din nou: „Hai la drum".

Cînd colo, văd că sare o minge în mijlocul poienii, iar cîţiva copii au şi marcat, cu ajutorul unor crenguţe, ditamai porţile de fotbal. Am asistat la un meci trepidant, între echipele „Vulturii" şi „Şoimii". **Echipele nu erau improvizate, ci fuseseră organizate din tabără.** După meci, **cam o jumătate de oră, am ascultat cîntece şi poezii.** Apoi, un pionier **a luat două fanioane şi a făcut cîteva semne cu ele.** Radu, care cunoştea codul semnalizărilor, mi-a descifrat semnele: **„Pregătiţi-vă de plecare! Popasul s-a sfîrşit".** Nu mă laud, dar acolo am învăţat să semnalizez cu fanioanele.

Masa de prînz am luat-o la cabană (adică nu chiar la cabană, ci lîngă cabană), pregătită de noi, dar a fost aşa de bună că semăna cu cea pregătită de mama la aniversarea mea.

Am făcut multe excursii şi drumeţii. De la Năvodari, la capul Midia, am avut excursie cu semne. Adică erau ascunse unele plicuri prin care se cerea să rezolvăm anumite probleme, să trecem prin diferite încercări. Trebuia să găsim plicul după indicaţii apoi pe lîngă fiecare plic stam cîte 5—10 minute şi ne sfătuiam toată grupa cum să răspundem mai bine.

O dată, eram pe la Izvoarele Mureşului. Văd că patru pionieri se reped în pădure, taie două crengi şi prind de ele un cearşaf. A trecut timp, aşa cam cît ai zice o poezie, şi gata a fost confecţionată o targă. Cei patru i-au zis unui pionier:

— Eşti rănit!

— Vai de mine, n-am nimic! Nu mă doare nici un deget.

De fapt îşi demonstrau cunoştinţele lor in materie de intervenţie şi prim-ajutor.

În alte popasuri **am cules, alături de pionieri, pietre, flori, plante specifice regiunii în care mă aflam, sau rarităţi din această regiune. Alteori** „istoricii" sau „geografii" **ne făceau în popasuri descrierea amănunţită a localităţii pe care o vizitam sau istoricul monumentului pe care l-am văzut sau urma să-l vedem.**

Acum ştiu multe locuri din patria noastră. Deschid carneţelul şi, citind, parcă văd aevea pionierii pe care-i însoţisem în drumeţiile lor. Uneori am verificat cele spuse de ei despre obiectivele istorice sau economice de pe traseul excursiei şi m-am convins de exactitatea informaţiilor.

Se pregăteau bine, cu mult înainte de plecarea în excursie, citeau despre localităţile respective şi mai cereau ajutor şi de la tovarăşii profesori de specialitate. Iar în scurtele popasuri, printre cîntece, poezii sau întreceri sportive, făceau şi prezentări interesante ale locurilor respective.

De aceea, îmi plac foarte mult excursiile şi cînd aud că s-a organizat în vreo tabără locală vreuna, îmi iau repede carnetul şi aparatul de fotografiat şi niciodată nu-mi uit rucsacul sau o manta din plastic pentru ploaie!

VICTOR HULUBAŞ

Foto: GR. PREPELIŢĂ

Primele zile de vacanţă, prima excursie. Pe înălţimile acestea, pline de sălbatic şi pitoresc, pionierii clasei a V-a B. de la Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din Capitală au poposit pentru cîteva clipe. De aici, pot admira cu uşurinţă Castelul Bran din regiunea Braşov. Cît de impunător e, cîtă măreţie!

Desen : GH. MARINESCU

Așa procedează pionierii :

Ilenuța și-a făcut datoria

A sosit corespondența. Din maldărul de scrisori s-a ivit un plic purtînd ștampila „Recomandat expres“. Grăbit să-și ofere mesajul, plicul ieșise numaidecît în evidență, prin inscripția tușată din belșug. Să-i urmărim dar relatarea, cuprinsă pe o jumătate de pagină și semnată de acarul Vasile Petean din comuna **JUCU (Cluj)**.

*O cheamă **ELENA HIDEG** și e pionieră — ne semnalează corespondentul nostru. O dată, după ce-și isprăvise lecțiile, Ilenuța a ieșit să se plimbe pe afară. Nu departe de casa lor se găsesc pătulele cu porumb ale bazei de recepție. Acolo, în dreptul acelor pătule, a zărit cîteva fire de fum. „Arde cineva gunoiul“ și-a zis fetița. Fumul însă a început să se întețească, făcînd-o să grăbească înspre pătule. Cînd ajunge acolo ce vede? Luase foc acoperișul. In jur, nici țipenie de om. Vede atunci fetița nu departe un canton și fuge într-acolo, cît o țin picioarele.*

— Nene ceferistule — s-a adresat ea cantonierului abia ținîndu-și răsuflarea. Dă telefon în sat că arde acoperișul hambarelor cu porumb. Eu alerg să-i chem pe tovarășii de la bază.

După cîteva minute vestea a fost transmisă și prin telefon de acar și de Ilenuța care a alergat spre sat. Cîteva minute de întîrziere și focul ar fi cuprins toate pătulele pricinuind mari pagube. Așa, însă, nu s-a produs aproape nici o stricăciune.

A ajutat și fetița la stingerea flăcărilor, cot la cot cu cei mari. Cînd s-a stins incediul, cineva a amintit de numele ei. Au căutat-o s-o felicite, dar ia-o de unde nu-i. Am uitat să vă spun: între altele, Ilenuța este și foarte modestă.

N. CREANGA

„VALABILĂ“

În receptor, vocea Danei părea schimbată parcă.

— Hello, Ani!

— Bună dimineața, Dana.

— Gata?

— Da. String prin casă și cobor imediat.

De-abia atunci însă Ani își aminti că îi promisese Danei să-și petreacă împreună prima zi de vacanță. Pînă să termine cu dereticatul, Dana și intră pe ușă ca un bolid.

— Dana, ce-ai făcut, Dana? Unde-ți sînt codițele?

— Ei, știi că ești bine! Nu-mi pare mie rău de ele și le plîngi tu? M-am săturat de panglică pe cap, de matricola aia nesuferită pe mînă... Și te rog să nu mă dădăcești. Doar sîntem în vacanță, nu? Mai bine să-ți povestesc ce-am făcut pînă acum. Ehei, la 7 eram la coafor. Vai, dragă, pînă am convins-o pe coafeza aia să mă tundă ca pe modelul ăsta din revistă! Ce zici, seamănă? Și își scoase din buzunarul țintuit al pantalonului pescăresc, un petic de hîrtie de unde te privea o figură din care nu distingeai bine dacă e băiat sau fată. Prea mult timp de comentarii n-a avut Ani, pentru că Dana a și luat-o în primire.

— Te ajut eu să te-mbraci. Și te rog să nu-ți pui rochia asta oribilă.

Deschise singură șifonierul și smulse de pe umeraș un jupon cu volane.

— Nu-i al meu, se apără Ani. E al sorei mele. Mi-e mare.

— Nu-i nimic. Il mai ridicăm puțin și o să-ți vină minunat. Așa! Acum pune-ți fusta. Grozav, se entuziasmă ea. Carmen de la Ronda e nimic pe lingă tine.

Apoi se dezumflă.

— Vai, Ani, părul ăsta e o catastrofă. Parc-ai fi o mîță după o ploaie tropicală. Stai jos să te tapez.

După cîteva minute, cosițele mătăsoase ale Anei arătau ca un caier încîlcit.

— Perfect! decise Dana. Acum sîntem valabile, arătăm ca două domnișoare. Și porniră vijelioase pe scări.

...După plimbări nesfîrșite și fără țintă, pe bulevard, unde lumea întorcea capul după ele ca după două arătări curioase, au intrat obosite în parc. Căutau cu ochii o bancă, într-un loc mai răcoros, cînd din spate le ajunseră din urmă doi băieți.

— Ți-am spus eu că n-o să trecem neobservate? o înghionti Dana pe Ani.

Ani nu-i răspunse. Îi era ciudă că se lăsase purtată de mînă ca o oarbă, îi era ciudă de purtarea nefirească a Danei. Cînd cei doi băieți le-au rugat să se oprească, Dana, cu o voce obraznică, a răspuns și pentru ea.

— Vreți să ne întrebați ceva?

— Da! răspunse unul dintre băieți. Vrem să vă întrebăm de unde ați luat costumele astea de carnaval? Știți, ne-ar trebui și nouă. Le-am promis unor colege că o să le găsim noi cele mai caraghioase costume. Și, în sfîrșit, iată-le!

Și izbucniră într-un rîs vesel. Amîndouă iuțiră pașii, cu obrajii în flăcări.

— Ei, da! Ai dreptate, Dana, izbucni printre lacrimi Ani. Într-adevăr, n-am trecut neobservate.

Ziua de „neuitat“, pe care și-o doriseră, voiau acum fiecare, să o ascundă într-un ungher cît mai îndepărtat, de unde să nu mai apară niciodată.

C. NICULESCU

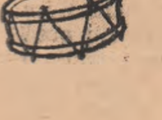
Desen : RAISA IUSEIN

Tradiții frumoase în munca patriotică

Elevii școlii noastre, cei 350 de pionieri, au reușit să încheie cu succese anul școlar și să înscrie totodată noi realizări în munca patriotică. Ei au colectat 400 kg. de maculatură, 120 de borcane și 60 de sticle. Acțiunile pe care elevii noștri le întreprind în munca patriotică vin în sprijinul gospodăriei colective, unde cu spor muncesc părinții și rudele lor. Pe terasa cu noile plante ale colectivei, rodesc și 305 vițe de vie sădite în primăvara acestui an de elevii școlii noastre. O cantitate de 3 000 kg de cenușă, îngrășămînt folositor culturii de cartofi, de care colectiva avea nevoie, s-a adunat cu forțele elevilor. Lucrările de îngrijire a pajiștii naturale pe o suprafață de 300 ha, colectarea de plante medicinale, au devenit tradiții frumoase în munca patriotică a elevilor.

După o drumeție, un jurnal vorbit sau un atractiv program de cîntece și jocuri distractive, o oră sau două de muncă în aer liber sînt binevenite. Din primele zile de vacanță s-au strîns peste 100 kg de rădăcini de păpădie și frunze de nalbă.

ORTANSA MIHAI
instructoare superioară de pionieri la Școala de 8 ani din comuna Todireni, raionul Botoșani

Micii sericicultori

Pionierii și școlarii din clasele a VII-a de la Școala de 8 ani din comuna Fîntînele, raionul Tg. Mureș, sînt cunoscuți ca pricepuți sericicultori. Ei au amenajat într-o încăpere din școală etajere speciale pentru creșterea viermilor de mătase. De păstrarea curățeniei, a temperaturii constante în cameră, de alimentarea regulată a viermilor cu frunze de dud s-au îngrijit zilnic cîte 3 copii prin rotație. Munca le-a fost răsplătită. Din 20 grame de semințe ei au recoltat 32 kg de gogoși cu fire de mătase de calitatea I. Printre cei mai pricepuți sericicultori se numără Cojocaru Viorica, Heghedus Maria, Dragoș Dorian, Mathe Domokoș, Miclea Hortensia și Kulcsar Ioan, pionieri fruntași la învățătură, care au la obiectul Agricultură numai note de 10.

I. STRAUȚ

Scrisoare către tovarășa învățătoare

Tabăra locală urma să se deschidă de-abia după serbarea de sfîrșit de an a celor „mari“ din clasele V-VII. Pînă atunci, vecinii mei, Iulică și Radu, alergau grădina împreună cu alți colegi, născocind tot felul de jocuri, mergeau la înot ori escaladau scările toboganului din părculeț, pe al cărui platou de lansare au reușit pînă la urmă să lase, ca pe o haină mică, frica de înălțime. Nu se potoleau decît seara, cînd întunericul îi gonea spre casă.

Azi, însă, în plină zi, copiii veneau, unul după altul, în umbrarul grădinii. Din cînd în cînd, răzbăteau pînă la mine voci din care înțelegeam că e vorba de școală, de tovarășa învățătoare. Totul mi se părea cît se poate de curios, mai ales că pentru cei mici școala se sfîrșise, iar în ceea ce o privea pe tovarășa învățătoare, chiar eu o văzusem cînd s-a urcat în trenul de Sinaia. Plecase la odihnă.

Deodată, forfota se înteți în umbrar și recunoscui vocea lui Radu.

— Vine Nelu, cu vărul lui, studentul.

Apoi, vocea lui Nelu.

— În sfîrșit, am găsit adresa. Vărul meu, Victor, e coleg cu fiul tovarășei învățătoare.

— Ura! se auzi strigătul bucuros al tuturor.

— Am adresa, dar pentru ce vă trebuie? întrebă Victor.

— Cum, nu știi? se repezi Lucia. La 30 iunie este „Ziua învățătorului“ și vrem s-o felicităm pe tovarășa învățătoare, care timp de patru ani ne-a învățat atîtea lucruri folositoare. La anul vom fi în clasa a V-a, vom avea mai mulți profesori, dar noi nu o vom uita niciodată!

— Acum, spuse Iulică, nu ne rămîne decît să semnăm scrisoarea și să-i punem adresa.

Emoționați, cei cîțiva absolvenți ai clasei a IV-a își așternură cu grijă semnăturile, sub rîndurile de mulțumire adresate tovarășei învățătoare. Voiau să pună scrisoarea în plic, cînd Victor îi opri.

— Dați-mi voie s-o semnez și eu în numele colegilor mei. Știți, a fost și învățătoarea mea și-i datorez foarte mult.

Urmărit de privirile curioase ale celor mici, sub rîndurile scrise caligrafic, apăru încă o semnătură: Victor Gheorghiu, student în anul II, Electronică.

— Ei, acum totul e în ordine, spuse Iulică, rotindu-și privirea către colegii lui. Dar ce-i cu tine, Sanda? se adresă el unei fetițe de-o șchioapă, ce ședea îmbufnată într-un colț.

— Pe mine nici nu mă băgați în seamă și doar la toamnă o să fiu și eu școlăriță. Nu știu să scriu, dar am învățat să desenez frumos. Dacă vreți, eu am să desenez pe scrisoare un buchet de flori, iar voi o să scrieți alături: florile sînt din partea viitoarei dumneavoastră elevă Sanda Ionescu.

După cîtva timp am auzit din nou larmă în curtea vecină. Porniseră toți, ca într-o delegație, să ducă la poștă scrisoarea către tovarășa învățătoare.

C. DANEȘ

NICULIȚĂ PLEACĂ ÎN TABĂRĂ

Cînd a aflat vestea, Niculiță scoase un chiot de se auzi în tot satul. Așadar, va pleca în tabără. Și încă la mare ! El, care în cei 12 ani pe care îi are, n-a văzut decît un singur oraș — Caransebeșul — va străbate acum zeci de orașe și sate ale patriei ca să ajungă din creierul munților Poiana Ruscăi tocmai pe litoral. Cinci zile și-a pregătit Niculiță plecarea, dar în dimineața cînd trebuia să fie la gară, el tot își mai aranja rucsacul. Așa se face că, spre prînz, cînd a ajuns la Caransebeș, trenul cu colegii lui plecase.

L-am găsit pe peron, mai-mai să-l podidească plînsul.

— Nu-i nimic, l-am liniștit. O să pleci și tu cu alt tren

— Da, dar trenul următor circulă noaptea, iar noaptea nu este prea plăcut să călătorești singur, mai ales atîta cale.

— Ei, ne-om descurca noi cumva. Doar sîntem tovarăși de drum. Merg și eu la Eforie. Spre seară, ne-am urcat în trenul pentru Constanța. Din plafonul vagonului se revărsa o lumină alburie, odihnitoare.

— Ce-i asta ? se minună el.

— Lumină fluorescentă, Niculiță. Și nu-i singura noutate în acest vagon. Curios, Niculiță privi în jur. Podeaua, tavanul, pereții, canapelele, toate tapisate cu material plastic, în culori vii, pastelate îi luau ochii.

— Foarte, foarte frumos ! exclamă el. Dar... ce se întîmplă ? Nu mai aud nici un zgomot. S-a oprit trenul ?

— Ți se pare, Niculiță. De fapt, noi călătorim cu o viteză de aproape 80 km pe oră. Dar vagonul acesta are o instalație fonică și antișoc specială. De aceea, în timpul călătoriei nu auzi nici zgomotul, nu simți nici zguduiturile. Ceva mai tîrziu i-am propus tovarășului meu de drum să intrăm în compartiment.

— A, nu. Acolo este prea cald. Mai ales noaptea...

— Cald ? Da de unde ! Și iată de ce. Vezi cutiuța aceea de deasupra ușii ? Este un termostat. Datorită acestui aparat temperatura în compartiment este întotdeauna de 20 de grade Celsius. Să intrăm deci. Voiam să mă odihnesc. Niculiță, însă, începuse să se foiască pe canapea.

— Știți aș vrea... aș vrea să citesc, dar probabil că vă deranjează lumina...

— A, asta se rezolvă simplu de tot ! Iată, acolo deasupra capului tău se află un buton. Apasă pe el. Vezi ? Acum ai și lumină pentru citit. În acest vagon fiecare călător are lampă individuală pentru citit.

Dimineața, cînd ne-am trezit, Niculiță spuse din nou :

— Mi s-a făcut tare sete, iar sticla cu apă am uitat-o acasă... Apoi aș vrea să mă spăl...

— În capătul vagonului se află o cabină specială — spălătorul. Acolo găsești și apă de băut, și săpun, și prosop.

După ce s-a întors de la spălător, i-am spus :

— Iată, este aproape 6,45. Hai să ascultăm emisiunea „Salut voios de pionier" !

— Aici ? Avem radio ?

— Desigur ! Trenul este radioficat și pentru fiecare pasager se află instalat în rezemătoarea capului cîte un mic difuzor.

Cînd am ajuns la Constanța, Niculiță nu mai era supărat deloc. Ba chiar îmi mulțumi.

— Nu mie trebuie să-mi mulțumești, Niculiță ! Eu n-am făcut altceva decît să-ți țin tovărășie pe drum. Pentru această călătorie să mulțumești inginerilor Munteanu Gheorghe și Gross Egon, proiectanților Comșa Vasile și Ion Gavriș, maiștrilor Șinco și Cociuban, și tuturor muncitorilor de la Uzinele din Arad, care au construit asemenea vagoane de clasă moderne, confortabile, elegante în care călătoria este pentru fiecare cetățean o adevărată plăcere.

A. MIRCEA

Ne e dragă gospodăria colectivă

— Ține bine coșul, să nu cadă cireșele pe jos !
— Vezi să nu cazi tu din pom în coș... că de cireșe am eu grijă !
Sînt dialoguri pline de haz și voioșie, pe care pionierii de la Școala de 8 ani din Crevedia, raionul Răcari, le schimbă între ei, în timp ce culeg cu îndemînare cireșele din livada gospodăriei agricole colective.

Din zori pînă-n seară ogoarele gospodăriilor colective sînt stăpînite de o vie animație. E sezonul muncilor agricole de întreținere a culturilor. Pentru asigurarea belșugului ce va poposi la toamnă în hambare sînt puse în mișcare toate forțele.

A intrat în obiceiul pionierilor din toate satele patriei ca de fiecare dată cînd la gospodărie e mult de lucru să fie și ei prezenți.

...Sîntem în comuna Cornești din raionul Gherla. Mulți colectiviști lucrează acum la plivitul grîului. La marginea unui lan s-a oprit însă și un grup de pionieri. Au venit să dea și ei o mînă de ajutor. După cîteva clipe, pionierii au început lucrul. Maldăre de neghină și alte buruieni se adună în grămezi la marginea lanului. Cine va plivi suprafața cea mai mare ? Nu se știe, căci pînă acum grupurile din care fac parte Mișca Gherasim, Peter Angela, Jurcan Ion și Coroian Mariana, lucrează cu aceeași repeziciune.

...Pionierii din comuna Ciolanu, raionul Drăgănești-Vlașca au hotărît să ajute gospodăriei agricole de stat din Naipu la răritul porumbului. Încă nu se zvîntase bine roua și două autocamioane au și poposit la capătul unei tarlale cu porumb dublu-hibrid. Din ele au coborît veseli pionierii. După ce inginerul gospodăriei le-a explicat cum trebuie să lucreze, fiecare pionier și-a ales cîte un rînd de porumb și s-a apucat de lucru. Firele smulse le-au strîns cu grijă căci ele vor constitui o hrană gustoasă pentru vitele de la sectorul zootehnic.

...Asemeni pionierilor din Cornești și Ciolanu au procedat și pionierii din comuna Băltița, raionul Ploiești. Ei au ajutat colectiviștilor la întreținerea culturilor de cartofi pe 30 ha, stîrpind în cîteva rînduri dăunătorul atît de periculos cartofului — gîndacul de Colorado.

Și de fiecare dată cînd se ivește prilejul, copiii vin cu drag să-i ajute pe colectiviști căci le e dragă gospodăria colectivă și fiecare succes obținut este un prilej de bucurie și pentru ei.

(După corespondențele primite de la pionierul **RUSU GAVRIL**, com. Cornești, pionierul **ZAMFIR GHEORGHE**, com. Ciolanu și **V. PORUMBOIU**, tehnician agronom la G.A.C. Băltița)

NĂVODARI, țărmul

ORAȘUL FĂRĂ LOCUITORI

La poartă se zăresc două pălării de paie, cu borurile largi. Pe măsură ce ne apropiem, sub cele două pălării se deslușesc pe rînd două bluze albe, două cravate roșii, două perechi de pantaloni scurți și, în sfîrșit, cînd sîntem aproape de tot, două chipuri zîmbitoare. Asta nu înseamnă că nu trebuie să așteptăm cîteva minute pînă ce se dă un telefon și se primește încuviințarea să intrăm în tabără. Ni se arată și drumul. Prima alee la stînga, apoi drept înainte. Indicația, foarte prețioasă, pentru că imediat ne trezim pe străzile unui orășel ciudat. Casele albe, joase, cu ferestre mari, se aseamănă uimitor una cu alta. Și străzile (lungi, drepte, toropite de soarele dogoritor) se aseamănă între ele... Și arborii...

În fața ultimei clădiri (de pe aleea indicată) ne întîmpină directorul taberei, tovarășul profesor Doicescu Mircea. E înalt, ars de soare, voios. Poartă cămașă albă, pantalon alb, pantofi albi. De altfel, aici, culoarea predominantă pare să fie albul. Începînd cu pereții caselor, cu pietrișul de pe alei, cu frunzișul copacilor și terminînd cu bolta joasă a cerului, totul este alb.

Privesc intrigat în lungul străzilor, spre ferestrele din apropiere, dar nu se zărește nici o cravată roșie, nici o fundă albastră... Mă întorc spre director și spun :

— Orașul acesta pare pustiu. Nu văd nici un locuitor.

Directorul se uită la ceas și zîmbește :

— Locuitorii orașului, la ora asta, sînt pe plajă.

DUEL CU VALURILE

Plaja se află cam la 1 km, acolo unde se zărește dunga aceea albastră, tremurată, trasă parcă de o mînă stîngace. Cîțiva pescăruși ne însoțesc pe sus, cu țipete ascuțite, dojenitoare. Parcă ne întreabă : „De ce ați venit așa de tîrziu ? Copiii sînt aici de trei zile. Au sosit cu trenul pînă acolo, în gara „Tineretului". Ehe ! Au fost și la vizita medicală. S-au organizat în detașamente și unități... Au făcut cunoștință cu marea, cu nisipul, cu soarele. Da, cu soarele. Pe aici soarele e alt fel. Și cu noi, pescărușii, au făcut cunoștință... Astăzi are loc festivitatea de deschidere a taberei. Diseară, la șase... De unde știm ? I-am văzut ieri și alaltăieri pregătind corurile, dansurile, poeziile... Da, da ! Noi am văzut și anul trecut... Și-n alți ani... Pentru festivitatea de deschidere se pregăteau așa..."

Ne-am apropiat și dunga albastră a dispărut. Marea strălucește neclintită în soare. Spre mal aleargă, unul după altul, valuri nu prea mari. Cînd se sparg, împrăștie spre țărm o spumă albă care dispare repede. Copiii sar în sus, țipă, rîd, încearcă să o prindă în palme. Unii aște
izbesc în ele găl
care cei mai m
patru, cinci, mir
spre țărm și se
satisfăcuți. „Ehe
ruș. E numai o r
Mîine duelul o s

STATUL M

O goarnă, apoi
zul e aproape și
nisip, valuri și s
roșii" (acum dup
roșii) se preschi
pionieri, care și-
și că-i așteaptă
bără. Și asta n-
dacă acest cuvîn
rînd, un prînz
dea fiecăruia cî
doilea rînd —
moasa din pădu

Alte sunete d
Cele aproape 100
tabără. Coloana
Primele detașam
timele abia pără

În camera pion
spațioasă din cî
periori ai celor
la planurile de a
văzut ! Activități
excursii, drumeț

Foto : GR. PREPELIȚĂ

Un răspuns pe săptămînă

CUVINT DE VACANȚĂ

Ionel e grozav de vesel. Parcă-i sclipesc în ochi stelele de vară.

— Ce mai veste poveste? l-am întrebat.

— Vacanța! mi-a răspuns din fugă.

— Și te bucuri?

— Păi cum! Cine nu se bucură?

Intr-adevăr, mi-aduc aminte că și eu, mai demult, așteptam cu plăcere vacanța. Imi făceam planuri, fel de fel, și zburda inima în mine cînd mă gîndeam la zilele lungi de vară cu păsări cîntărețe prin zăvoi, și la traista plină de tîlcuri a unchiașului Tănase, vecin al casei părintești.

Imi petreceam vacanța cum știam mai bine. Dar în satul meu, atunci, nu era nici bibliotecă, nici cămin cultural, nici radio, nici teren de sport. Iar țara, cu mulțimea ei de priveliști încîntătoare, cu monumentele ei străvechi, cu munții ei semeți și cu țărmul de aur al mării, era parcă un basm îndepărtat prin care nu aveam dreptul și putința să-mi plimb aievea privirile. După vacanță reveneam la școală cu sufletul mîhnit. Văzusem atît de puține din cîte sînt pe lume. Eram un băiat prea sărac ca să-mi fi putut sătura curiozitatea. Păcat! Vacanțele acelea — cît de bogate ar fi putut să fie, dacă statul de atunci nu ne-ar fi lăsat de izbeliște!

Astăzi, dragă Ionele, ce bine îți înțeleg veselia! După un an de învățătură, pe voi vă așteaptă o vacanță darnică și activă. Cărți, cîte vreți, din cele mai frumoase; palate și case pionierești; excursii minunate și tabere pline de voie bună; muzee, expoziții, activități sportive la oraș ca și la țară. Da, elevii își trăiesc vacanța cu adevărat folos pentru mintea și trupul lor. Căci asupra tuturor copiilor stăruie grija părintească a partidului care, an de an, le creează condiții tot mai bune de învățătură, ca și de plăcută petrecere a timpului liber.

— Te bucuri, Ionele?

— Păi cum!

Bucurați-vă, prieteni! Plină e țara de frumuseți și toate porțile s-au dat în lături ca să intrați în zbor, în grădinile patriei, să culegeți mireasmă și cîntec pentru anii mulți și rodnici ce vă așteaptă.

Vă doresc vacanță luminoasă și s-auzim de bine.

Eugen Frunză

La Palatul pionierilor din Moscova au loc zilnic activități care de care mai interesante și mai instructive. Iată în fotografie un aspect din studioul cinematografic al pionierilor. Se turnează secvența unui film inspirat din viața lor școlărească

vacanțelor FERICITE

alurile încordați și se
E un fel de duel din
s învinși. După trei,
ărăsesc lupta. Aleargă
c în nisipul fierbinte
undeva, sus un pescă-
e strategică. Știm noi!
mai aprig!"

R AL TABEREI

alta, anunță că prîn-
lume nu există numai
Cei două mii de „piei
zile de plajă sînt abia
epede în două mii de
intit că au stomacuri
la un kilometru o ta-
atît -de important —
e-ar sugera, în primul
gruelic (poate o să le
vițel fript) iar în al
ca în basmul cu fru-
ormită.

rnă anunță plecarea.
tașamente pornesc spre
gă, de aproape 1 km.
au ajuns în tabără, ul-
laja.

r (cea mai mare și mai
văzut) instructorii su-
unități, lucrează de zor
ate. Sînt atîtea de pre-
ural-educative, sportive,
v instructoare superi-

oară Budeș Irina, îmi arată planul. Iată-l: unitatea nr. 1 — cu un efectiv de 519 pionieri, — a prevăzut o drumeție la orașul nou Năvodari și la Capul Midia, un concurs pentru cel mai bun solist, un concurs de ghicitori, o întîlnire cu tema „Dobrogea de ieri și de azi", întreceri sportive pentru desemnarea campionilor și, bineînțeles, învățarea unor cîntece noi, a unor dansuri, a unor poezii. Aici e un du-te vino, ca la un adevărat stat major. Pionierii din diferite detașamente și unități vin și pleacă mereu, ducînd instrucțiuni și dispoziții noi.

2000 DE CHIPURI ZÎMBITOARE

Din nou sunete de goarnă. De data asta sînt însoțite și de răpăitul tobelor. E ora 18. Lîngă pavilionul pe care se va înălța steagul tricolor al taberei, opt gorniști și opt toboșari anunță începerea festivității de deschidere a taberei. Unitățile se aliniază în careu. Președinții de unități dau raportul. Urmează raportul președintei de tabără. Delegatul comitetului regional U.T.M., tovarășa Efrimov Eugenia, înmînează steagul tricolor al taberei. Două mii de chipuri zîmbitoare îl urmăresc cum se înalță deasupra taberei.

Undeva, sus de tot, se rotește din nou un pescăruș. Nu țipă. Nu scoate nici un sunet. Dar zborul lui lin parcă spune: cunoaștem noi ce urmează. Pînă la sfîrșitul verii aici, la Năvodari, vor mai veni din toate colțurile țării încă cinci serii de cîte 2 000 de pionieri.

COSTACHE ANTON

E-DIL-MA NU MAI ARE NEVOIE DE PĂPUȘI

O chema Edilma Zapeda. Era o fetiță de șase anișori, cu părul ca pana corbului și ochii ca două mărgele.

..De cîteva săptămîni, Edilma e tare bolnavă. Are febră mare, amețește, abia se mai ține pe picioare. Ar trebui s-o vadă un medic. Dar mama n-are bani pentru așa ceva. Nici pentru mîncare nu are bani. Dar pentru medic și doctorii? In dimineața aceea, din primăvara lui 1963, Edilma s-a simțit mai bine. Ba chiar a cerut de mîncare.

— Ce să-ți dau fetița mea? întrebă mama.

— O felie de pîine cu unt, mămico! Tare aș mînca pîine cu unt!

Ochii mamei se umplură de lacrimi. Pîine? Unt? De unde asemenea bunătăți, cînd de vreo două săptămîni în tot cartierul oamenii se hrănesc numai cu coji de cartofi adunate de prin lăzile cu gunoi?

— Poate-mi dai măcar puțin lapte, mămico, se rugă Edilma.

Pe obrajii mamei începură să se prelingă broboane mari de lacrimi. „Desigur, gîndea ea, o ceașcă cu lapte i-ar prinde tare bine fetiței. Dar laptele l-au aruncat domnii fermieri în rîu. Li s-a părut că pe piață este prea mult lapte și prea ieftin și, ca să poată urca din nou prețurile, au aruncat în rîul ce curge pe lîngă Bogota 80 000 litri de lapte! De atunci, pe piață este lapte tot mai puțin și foarte, foarte scump".

— Acum, n-am cu ce să-ți cumpăr lapte, fetița mea, îi spuse mama printre lacrimi. Dar mîine, mîine am să-ți aduc și lapte, și pîine, și unt. Și o să-ți mai aducă mama ceva: o păpușă frumoasă.

— O păpușă?! se minună fetița. Una adevărată, așa cum am văzut în magazin, la Bogota?

— Da, Edilma, o păpușă mare și frumoasă, care clipește din ochi și spune „Mamă" cînd o iei în brațe.

— O, ce bine-mi pare, mămico! zîmbi Edilma. De cînd mi-ai pomenit de păpușă uite, aproape că am și uitat de mîncare. Apoi, se întristă deodată.

— Bine, dar de unde vei avea atîția bani?

— Ne va aduce tata, fetița mea. Așa le-a promis patronul, că mîine le vor da banii... Cu gîndul la păpușă, dar mai ales pentru că era bolnavă și lihnită de foame, Edilma adormi din nou.

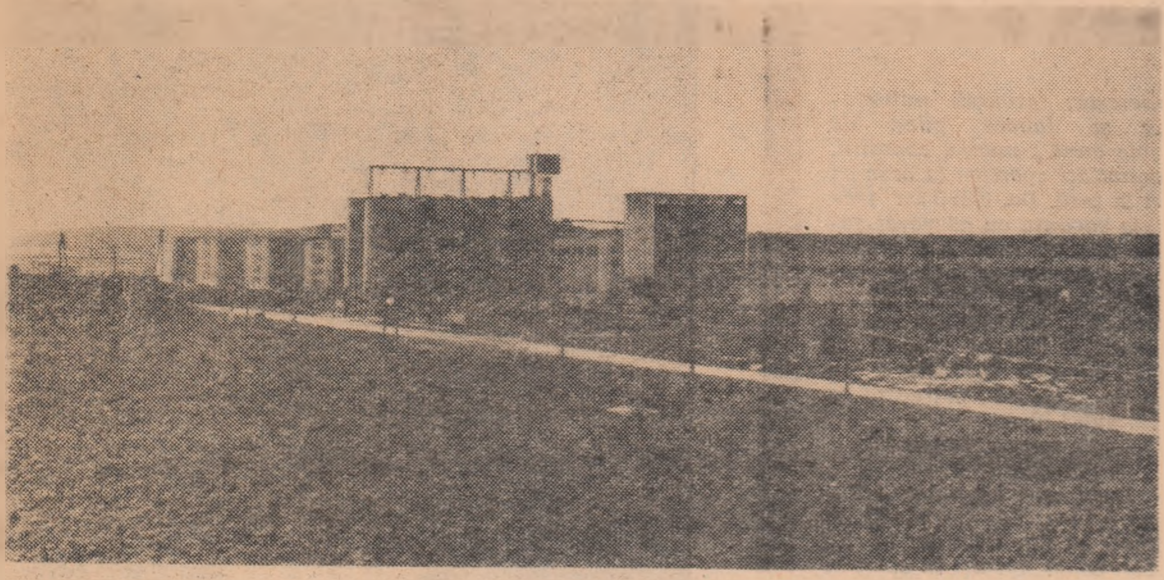
Și iată că sosi și mîine.

Era într-o dimineață de februarie a anului 1963. Incă din zori, pe străzile din Santa Barbara patrulau polițiști înarmați. Fuseseră chemați de către patronul fabricii de ciment „El Cairo", ca să-i învețe „minte" pe greviștii care încrucișaseră brațele și cereau să li se mărească salariile. Spre prînz, cîțiva spărgători de grevă au încercat să pătrundă în fabrică și să înceapă lucrul. Muncitorii, însă, i-au pus repede pe fugă. Și atunci a început masacrul. Armele polițiștilor răpăiră sinistru, iar caldarîmul din preajma fabricii se umplu de morți și răniți. Printre cei străpunși de gloanțele polițiștilor se număra și tatăl Edilmei. Auzind zarvă afară, Edilma se tîrî pînă în pragul casei. Credea că sînt muncitorii care se întorc de la fabrică, bucuroși c-au reușit să-l silească pe patron să le mărească salariile. Dar nu era așa. Pe străzile cartierului erau polițiștii, care-i „vînau" pe greviști. O rafală de automat, trasă după un grevist, ciurui și trupul plăpînd al Edilmei. Fetița, cu părul ca pana corbului și ochii ca două mărgele, a murit. Ea nu mai are nevoie acum nici de lapte, nici de unt, nici de pîine, nici de păpușă.

In Columbia sînt însă milioane de copii cărora le este foame, care ar dori să învețe și n-au cărți. Ei nu trebuie să mai aibă aceeași soartă ca Edilma. De aceea, oamenii muncii din Columbia se ridică cu tot mai multă hotărîre la luptă, pentru ca în Columbia să nu mai fie foamete și mizerie, iar toți copiii să se bucure de copilărie.

I. ANDREI

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

VĂ PREZENTĂM:

Combinatul avicol de la Crevedia

Orașul păsărilor

Pe drept cuvînt, se poate da denumirea de „oraș al păsărilor« Combinatului avicol de la Crevedia.

Situat nu departe de București, pe o întindere de peste 25 ha, combinatul este o nouă realizare a regimului democrat-popular. Ce se realizează în acest combinat ?

Principala sarcină a harnicului colectiv de aici, format din ingineri, zootehniști, laboranți, tehnicieni și crescători de păsări, este îmbunătățirea și înmulțirea celor mai productive rase de păsări, pentru sporirea producției de ouă și carne de pasăre.

În cadrul combinatului funcționează mai multe sectoare : sectorul de incubație, sectorul de reproducție, sectorul industrial și sectorul de producere a nutrețurilor combinate.

Să facem împreună o vizită în acest modern și frumos combinat. Încă de la intrare trebuie să ne supunem unor reguli bine stabilite și absolut necesare : dezinfecția. Filtre sanitare, cu bazine pentru dezinfectarea roților de la autovehicule, cutii cu bureți de material plastic îmbibați cu soluție dezinfectantă, încăperi speciale prevăzute cu dulapuri pentru schimbarea îmbrăcăminții îngrijitoarelor de păsări, echipament de protecție, sînt cîteva dintre măsurile care se iau pentru apărarea sănătății păsărilor.

Și acum, după ce am îndeplinit și noi această regulă obligatorie pentru toți cei ce intră în incinta combinatului, să trecem prin cîteva dintre cele mai importante sectoare de activitate ale acestei „fabrici de păsări“. În fața noastră se văd clădirile cu 3 etaje, colorate în galben și verde, ale sectorului industrial. Aici, în hale moderne, sînt crescute zeci de mii de păsări.

La circa 500 de metri de sectorul industrial se află clădirile sectorului de reproducție. Aici, ouăle găinilor selecționate, de rase superioare, sînt aranjate în site metalice, și introduse în incubatoare uriașe (capacitatea este de 56 000 ouă). Timp de 21 de zile, ouăle stau în incubator. În ultimele 2 zile are loc procesul de ecloziónare. Deschidem puțin ușa și din camera de eclozionare auzim zecile de mii de pui. Puii au ieșit din ou. Pui golași și aurii, atît de drăgălași și de micuți. Puii selecționați sînt crescuți apoi la sectorul de reproducție, iar ceilalți sînt trimiși în sectorul industrial. Aceștia sînt crescuți pînă la vîrsta de 75 de zile, cînd ajung la o greutate medie de 1,500 kg și sînt valorificați. În hale mari, aerisite, puii au tot ce le trebuie. În jurul Elevenzelor (cloști artificiale), stau puii la căldură. În primele zile, puii stau în țarcuri mobile, care după un timp se scot și puii au libertatea să colinde toată hala. Să vă spunem ceva și despre programul lor. Masa de dimineață, de prînz și de seară este servită tot în această hală. Alimentele lor se fac pe bază de furaje combinate. Acestea sînt aduse din buncăr cu ajutorul unui lanț cu palete, care le descarcă în jgheab. Puii au permanent hrană la dispoziție. Nici

apa nu le lipsește. Adăpătoarele automate au grijă ca apa să fie proaspătă și la discreție. Aerisirea se face cu ajutorul ventilatoarelor sau prin scoaterea geamurilor.

De dimineață, pînă seara tîrziu auzi piuitul și cotcodăcitul păsărilor. Noaptea, luminile din hală se sting și păsările... s-au culcat.

Mecanizare și automatizare

În incubatoare tablourile de comandă, diagramele urmăresc permanent temperatura și umiditatea aerului, ventilația, întoarcerea ouălelor pentru asigurarea condițiilor optime necesare reproducției. Stația de incubație funcționează în tot timpul anului, indiferent de anotimp.

În toate sectoarele combinatului te impresionează mecanizarea complexă și utilajul tehnic. Furajele combinate sînt cîntărite automat. Adăpatul, distribuirea pietrișului cernut sînt asigurate de alte dispozitive. În toate halele, instalații complexe asigură o temperatură și o umiditate corespunzătoare precum și purificarea aerului.

Și cîteva cifre

În anul 1963, combinatul a avut o producție de 14 500 000 de ouă și a livrat G.A.S., pentru popularea secțiilor avicole, 237 000 de păsări de reproducție cu însușiri calitative, și de producție superioară. În sectorul industrial s-a realizat o producție medie de 258 de ouă de fiecare găină, față de 225 de ouă cît prevedea planul anual. Multe păsări au dat peste 300 de ouă anual. Puii de carne, crescuți în sectorul industrial, ajung la greutatea de 1,5 kg în maximum 64 de zile. Găinile din unele rase ajung la vîrsta de 6 luni la o greutate medie de 3,2 kg, iar cocoșii la 4,5 kg.

*

Ingineri, tehnicieni, muncitori, muncesc laolaltă cu dragoste și entuziasm pentru obținerea de rezultate și mai bune în dezvoltarea creșterii industriale a păsărilor, pentru realizarea și depășirea planului de producție. Mulți dintre ei sînt fruntași în muncă și au primit insigna de fruntaș în întrecerea socialistă.

MARIA NEGREA

Curiozități din viața plantelor și animalelor

Elefantul încălțat

Pentru elefantul Kinga de la Grădina Zoologică din Cracovia (R.P. Polonă) au fost confecționate cizme speciale. În scurt timp Kinga s-a obișnuit cu încălțatul lor. În zilele mai răcoroase elefantul încălțat este deliciul micilor vizitatori ai acestei grădini zoologice.

Maimuțele... orășene

În parcurile din Salisbury (Rhodesia de sud) au fost aclimatizate un număr de maimuțe pentru a distra publicul. Înmulțindu-se, ele au devenit incomode pentru vizitatori din cauza zgomotului produs și a furturilor la care se dedau. Drept „pedeapsă“, ele au fost trimise înapoi în jungla de unde au fost aduse. Dar în scurt timp ele s-au reîntors singure în parc... unde se pare că duceau o viață mai bună, avînd hrana asigurată și fiind ferite de dușmani.

Cartofi conservați cu ajutorul izotopilor radioactivi

La o stațiune din regiunile arctice au fost trimiși spre consum cartofi conservați cu ajutorul unor izotopi radioactivi. După ce au fost supuși iradierii, cartofii au fost înmagazinați timp de patru luni pentru a se pierde efectele nocive ale iradierii, după care au fost livrați pentru consum. S-a constatat că atît gustul cît și calitățile nutritive ale cartofilor s-au păstrat intacte.

Construiți-vă un diascop

În articolul de față vom descrie cum se poate construi un aparat pentru proiectarea unor diafilme din materiale la îndemîna oricui. Principiul de funcționare al aparatului îl puteți urmări în fig. 1.

Filmul trece de pe bobina (1) pe bobina (2) a aparatului, prin fața razelor de lumină emise de lampă (3). Iată cum se construiește diascopul.

În primul rînd, veți confecționa din lemn o cutie (fig 2) cu dimensiunile 200 x 100 x 150 mm. Pe un perete îi faceți o gaură de 30 mm diametru, la 140 mm de marginea de jos a cutiei. Pe peretele opus decupați o ușiță pe care o prindeți în balamale mici. Pe ușiță, în dreptul găurii din fața ei, fixați dulia unui bec de 4 volți alimentat de la bateria unei lămpi de buzunar. Construiți apoi cutia obiectivului din placaj de 2—3 mm grosime. Ea are forma și dimensiunile din fig. 3.

Și această cutie are o gaură cu diametrul de 40 mm. Așa cum se vede, cutia are două tăieturi față în față, care permit filmului să treacă prin ele.

Această cutie se fixează de prima, cu cîteva cuișoare, în așa fel încît axele celor două găuri să fie în prelungire. Aveți acum nevoie de 2 lentile, una cu diametrul de 35 mm, iar alta cu diametrul de 30 mm.

Dacă aveți alte lentile, le puteți folosi, dar atunci veți ține seama de dimensiunile tuburilor pentru fixarea lor.

Luați o fîșie de carton subțire, o ungeți cu clei și folosind un cilindru de lemn cu diametrul de 35 mm, formați un tub în care să intre lentila mare. Tubul trebuie să aibă diametrul de 40 mm, astfel că să poată fi fixat în gaura cutiei obiectivului.

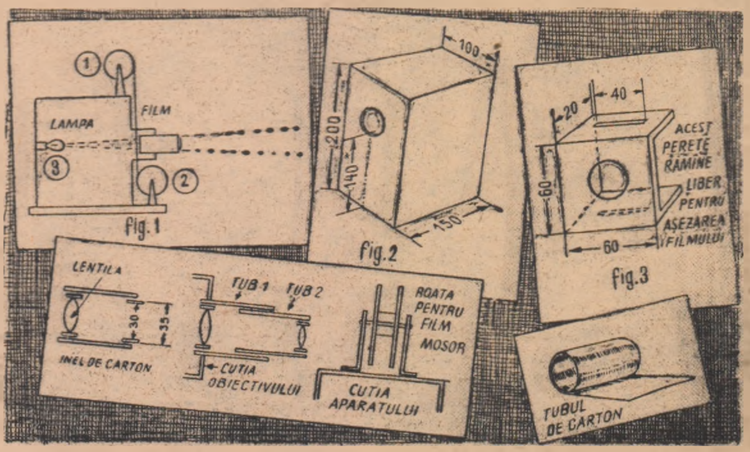
Apoi formați un alt tub cu diametrul exterior de 35 mm, și cel interior ceva mai mic decît 30 mm. Din acest tub se taie două inele late de 10 mm. Un inel se lipește cu clei în interiorul primului tub, la 15 mm de marginea acestuia. Se introduce lentila, apoi celălalt inel. Tubul este fixat la gaura cutiei obiectivului.

În același mod se execută un al doilea tub cu diametrul interior de 30 mm și cel exterior de 35 mm. În el se fixează cea de-a doua lentilă procedînd ca înainte.

Tubul acesta se introduce în primul. Astfel, lentilele vor fi perfect paralele și pe același ax. Tăiați din carton sau placaj 4 discuri cu diametrul de 30 mm. Uniți cîte 2 aceste discuri cu o bucată de lemn rotund și găurit care ține loc de ax. Astfel s-au obținut cele 2 role.

Una din role se fixează în partea de sus a aparatului cu 2 bucățele de lemn, cealaltă în partea de jos, așa cum se vede în fig. 1. Aveți grijă ca rolele să nu se învîrtească prea ușor pe ax, pentru ca diafilmul să nu se desfășoare prea repede.

Prof. E. CATRINESCU
Palatul pionierilor

Noi purtători ai insignei de polisportiv

În ultima vreme, tot mai mulți pionieri și școlari din satele și orașele noastre, după o serie de antrenamente bine organizate, desfășurate sub ochii profesorului de educație fizică, au pornit hotărîți să atace ultimele probe din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv. Iată doar cîteva rezultate.

● Copiii colectiviștilor de la Școala generală de 8 ani din comuna Chetani, raionul Luduș, fac ultimele eforturi pentru cucerirea insignei de polisportiv. Pînă acum au trecut cu bine probele de la gimnastică, triatlon, flotări și cățărări, urmînd ca în zilele următoare să treacă și celelalte probe ale concursului.

● Pînă la sfîrșitul lunii mai în regiunea Galați și-au trecut toate probele din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv un număr de 5 409 pionieri și școlari. Cei mai mulți purtători sînt însă din raionul Tecuci (2 374) și din raionul Focșani (2 000).

● 150 de pionieri și școlari de la Școala medie nr. 1 din orașul Tulcea au devenit purtători ai insignei de polisportiv. Cele mai bune rezultate le-au înregistrat pionierii Burtea Claudia clasa a V-a D, Lupa Nicolae clasa a VII-a B, Georgescu Mariana clasa a VI-a C, Patrichi Emil clasa a VII-a B și Ionescu Mariana clasa a VI-a B.

● În cinstea zilei de 23 August în orașul Tg. Jiu s-a organizat un frumos concurs pentru trecerea normelor din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv la care a participat majoritatea pionierilor și școlarilor din oraș. După o luptă foarte strînsă, palpitantă, dînd dovadă de multă ambiție, 247 de copii au reușit să-și îndeplinească toate normele concursului. Printre purtătorii insignei, fruntași la învățătură și sport, se numără Ion Tristere, Florica Miulescu, Alexandru Zgarvura și alții.

Dinamo București, virtuală campioană!

Cuplajul fotbalistic care a avut loc, duminică 21 iunie, pe stadionul „23 August" din Capitală, a lămurit problema nr. 1 a actualei ediții a campionatului republican — care va fi echipa campioană? Răspunsul este (cu 3 etape înainte de sfîrșit) Dinamo București.

Admițînd, teoretic, că echipa dinamovistă ar pierde toate aceste trei întîlniri — ceea ce este foarte puțin probabil — golaverajul său excepțional ar menține-o, totuși, pe primul loc. Aceasta datorită faptului că duminică, în meciul-derbi al campionatului, Dinamo-Rapid, dinamoviștii au trecut decisiv și dezinvolt acest ultim „hop". Scorul partidei: 5-2, în favoarea dinamoviștilor ilustrează convingător superioritatea lor în acest meci căruia rapidiștii, revelația returului campionatului, nu i-au putut face față. Se pare că memorabila serie de opt succese consecutive a rapidiștilor i-a cam înfumurat și roadele s-au văzut atît în meciul de la Galați (pierdut cu 1-0), cît și în cel cu Dinamo București, în fața căreia, s-au văzut conduși, la un moment dat, cu categoricul scor de 4-0.

În cealaltă partidă a cuplajului, Progresul a întrecut surprinzător puternica formație Steaua. Scor 2-1.

În restul etapei s-au înregistrat rezultate destul de așteptate: Știința Timișoara-Crișul 1-1; Farul-Steagul Roșu 2-2; Petrolul-C.S.M.S. 2-1; Știința Cluj-U.T.A. 2-0; Dinamo Pitești-Siderurgistul 2-1.

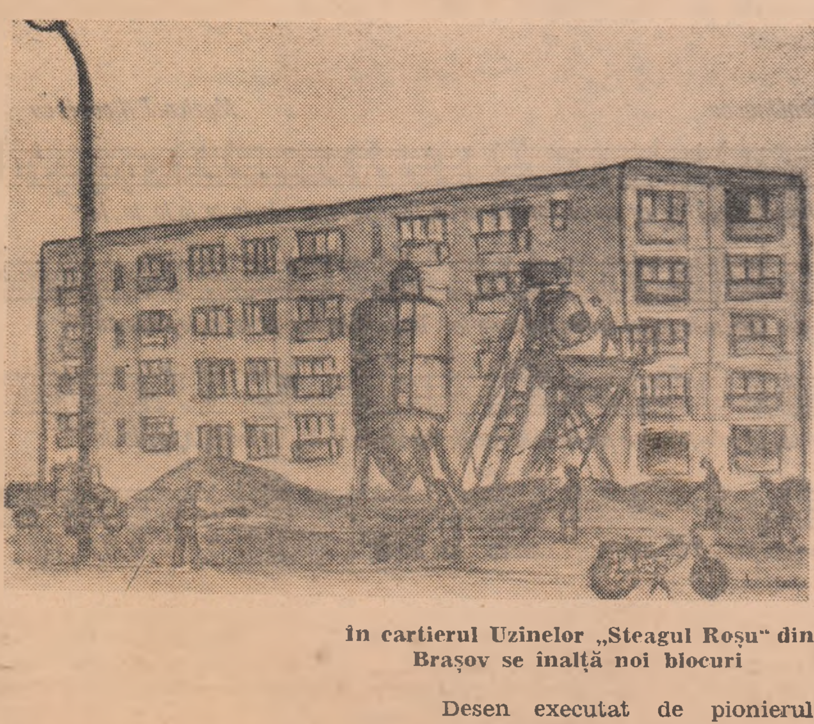
Echipele candidate la retrogradare rămîn, în continuare, Siderurgistul și Știința Timișoara.

MARIUS POP

Din lucrările sosite la concursul „Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă"

„Micii meteorologi își însemnează observațiile" fotografie primită de la cercul foto al Casei pionierilor din Cîmpina.

În cartierul Uzinelor „Steagul Roșu" din Brașov se înalță noi blocuri

Desen executat de pionierul COȘURBĂ MIHAI, clasa a VII-a B, Școala de 8 ani nr. 5 Brașov.

LA GOSPODĂRIE

Frunză verde iasomie
Munca spornică să fie
Să stringem recolte multe
Să fim gospodari de frunte
Cu rod bogat în hambare
Cu sate milionare.

Foaie verde samulastră
Ieși mîndruțo la fereastră
Să vezi turma de mioare
Pe poteci bătute-n soare.
Urcă spre gospodărie
Drumul nou de fericire.

(Culeasă de **Dumitru Leontina**, Școala de 8 ani, com. Mărgineni, raionul Slatina)

STRADA MEA

E dimineață. O dimineață senină de mai. De la ultimul etaj al blocului în care stau pot admira întreaga stradă ce se trezește la viață.

Soarele aruncă o căldură blîndă asupra pămîntului.

De la fereastra mea oamenii par niște păpuși care se mișcă de ici-colo.

Vitrinele magazinelor te îmbie să le vizitezi. Strada mea este încă un șantier de construcții. Se construiesc noi apartamente pentru viitorii ingineri, tehnicieni, funcționari și muncitori ai combinatului chimic.

Zidarii urcați sus, pe schele, construiesc, construiesc mereu și noile blocuri se înalță grăbite spre cerul senin.

Jos în parcul cu fîntîni arteziene se lucrează la amenajarea unui parc de distracții pentru cei mici.

Aici, pe strada mea se lucrează zi și noapte. Ziua, la lumina și căldura binefăcătoare a soarelui, iar noaptea la lumina neonului și a reflectoarelor.

Se apropie amiaza. Oamenii trec din ce în ce mai rar. Deși soarele își revarsă torentul de foc asupra pămîntului, zidarii și muncitorii de pe schele continuă să lucreze cu mult avînt. Pe poarta școlii ies zeci de fetițe și băieți care se îndreaptă veseli spre casele lor.

Cînd sirena uzinei sună prelung, un șuvoi de muncitori părăsesc uzina și atunci strada se umple din nou de zumzetele glasurilor vesele.

Încet, încet soarele dispare printre schele și umbrele serii coboară pe pămînt. Dar nici acum strada mea nu-i tristă: lumina neonului o scaldă în zeci de culori. Luna privește în jos, clipind posomorîtă. Lumina neonului adusă de oameni îi acoperă întreaga strălucire cîntată de poeți.

CONDEI CECILIA
cl. a VII-a B,
Școala medie nr. 2 Craiova

Poezii de VICTOR EFTIMIU

Porumbelul păcii

Rotund zbor, ca o cunună
Impodobește-a lumii frunte,
Voioase cîntece răsună
Din șesuri pînă-n vîrf de munte.

E zborul pasării măiestre
Inveselind al țării plai,
In care-i se deschid ferestre
Să intre soarele de Mai.

Măi, albe porumbel de pace,
Să zbori mereu din țară-n țară,
Să duci lumina ce preface
Inghețul greu în primăvară.

Să duci cu tine o solie,
Pămîntul tot s-o înțeleagă,
Iubire caldă și frăție,
Copiilor din lumea-ntreagă !

Te du departe-n largul zării
Purtînd al nostru cald salut,
Măi, albe sol al primăverii,
Căpșorul dulce ți-l sărut !

Marșul pionierilor

Cu flori și cu steaguri puhoaie, cascadă,
Năvalnice valuri, cu tînăr avînt,
Pornesc pionierii în pas de paradă,
Cravatele roșii le flutură-n vînt.

Băieți și copile în cete s-adună
Cu goarne și tobe, în pas cadențat,
In marșul eroic trompetele sună,
Chemări glorioase văzduhul străbat.

Cu inimi aprinse, cu zîmbet pe buze,
Pornesc în coloane, în șir nesfîrșit,
Indemnuri înalte le sînt călăuze,
Iubirea de țară pe veci i-a unit.

Călcînd bărbătește, voioși, cu mîndrie,
Cu fragede glasuri ei cîntă în cor
A muncii slăvire, a păcii domnie
Și-al patriei scumpe măreț viitor !

„Cartea copilăriei"

de RODICA TOTH FLOREA

Așa a fost atunci... Copilăria avea zîmbetul ei amar, rîsul ei trist. Umbla desculță, dezbrăcată, copilăria. Și, deodată, peste copilăria fără copilărie a bubuit tunul. Venise războiul. Teama a răscolit sufletul fiecărui copil :

„Și ne-am ascuns cu teama-n suflet,
Goniți de schije-ntr-un ungher,
Și am uitat că-i primăvară
Și fluturi, fluturi albi pe cer".

La 23 August 1944 soarele eliberării s-a înălțat puternic peste patria care mai fumega :

„Trecuse războiul. Cîntam fără frică
Intîiul meu cîntec cu flori și cu cerbi".

De-atunci, florile aveau să-nflorească cu fiecare primăvară, fluturii albi să zboare nestingheriți și cîntecul bucuriei să se reverse din toate casele, pe toate ulițele. Trecuse însă copilăria acelor ani. Devenise adolescență, apoi maturitate. Copiii de-atunci sînt părinții voștri de-acum. Și copilăria voastră e alta : plină de lumină. Partidul o veghează :

„Cînd spun partid, văd școlile palate
Și cărțile ce darnic le-am primit".

Pentru voi s-au înălțat șiraguri de blocuri, pentru voi sînt atîtea tabere în care să vă petreceți minunat vacanța. Cravata roșie, „strop din steagul roșu", vă îndatorează mai mult, pentru tot ce s-a făcut pentru voi. Toate drumurile spre împlinirea visurilor vă sînt deschise :

„Ce drum s-aleg ? Imi sînt deschise toate
Și-aceeași e chemarea luminoasă :
Să fiu acestei țări un fiu destoinic
Și munca mea s-o facă mai frumoasă !"

Sînt gînduri care vorbesc din filele volumului de versuri recent apărut *„Cartea copilăriei"* scris anume pentru voi de poeta Rodica Toth Florea. Incercați să-l deschideți și veți găsi în el frînturi din copilăria părinților voștri și raze de lumină din copilăria voastră de-acum.

MARTA CUIBUȘ

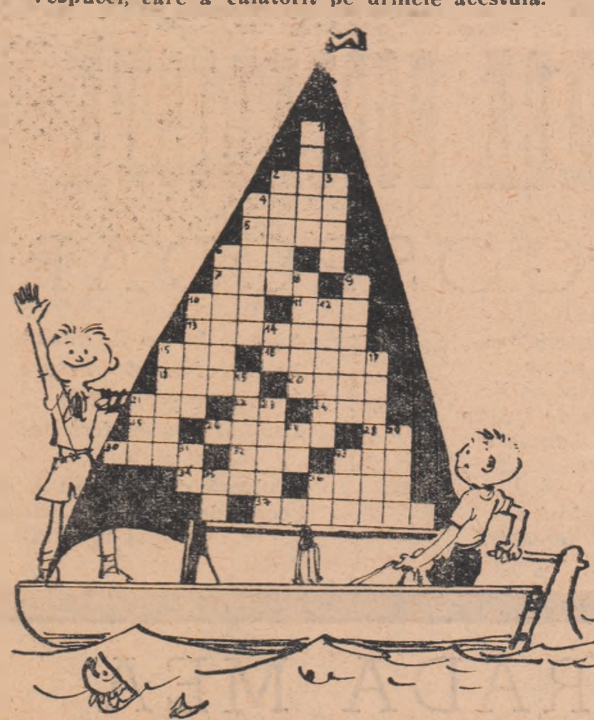
PE MIȘCĂTOARELE CĂRĂRI

ORIZONTAL : 2. Nici... mare, dar nici mică ! 4. Aparat de ridicat, instalat pe bordul unei nave. 5. Pictor romîn, autorul tabloului „Corăbii în portul Constanța". 6. Vînt puternic (pop.). 7. Motorul bărcilor fără motor dar cu pînze. 10. La cel „Mic" din povestirea lui Octav Pancu-Iași a avut loc „Marea bătălie". 11. Animal acvatic care nu merge înapoi, ci numai înoată... înapoi. 13. Dezlănțuiri ale naturii care sînt înfruntate cu curaj de marinarii încercați. 15. Diviziuni de timp. 16. Locuitori din Peru, subjugați de navigatorul aventurier spaniol. Pizzaro (sing). 18. A privi lung (pop.) 20. Socoteală. 21. Insulă pe coasta Indiei unde a murit navigatorul portughez Albuquerque. 22. Indicatorul busolei. 24. Mama micuților Remus și Romulus care, după legendă, au „navigat" pe rîul Tibru într-un... coș (fonetic) ! 25. Eugen Rădan. 26. Eroul din „Odiseea" lui Homer care a rătăcit zece ani pe mare pînă să ajungă în Ithaca, unde-l așteptau Penelopa și Telemac. 28. Curbe ! 30. „Călătorie peste... mări", titlul unui film sovietic după memoriile cu același nume ale călătorului rus Afanasie Nikitin. 32. Lala vine după el în cîntece. 33. Denumirea de hoț în scrierile lui Ispirescu, Odobescu, Sadoveanu etc. 34. Numele corăbiei exploratorului norvegian Nansen, cuprins în titlul unei cărți pentru copii de Cezar Petrescu. 36. „20 000 de leghe sub...", cunoscut roman de Jules Verne în care întîlnim pe Nemo, căpitanul submarinului „Nautilus". 37. Descoperită de navigatorul genovez Cristofor Columb în anul 1492, poartă din greșeală numele navigatorului florentin Amerigo Vespucci, care a călătorit pe urmele acestuia.

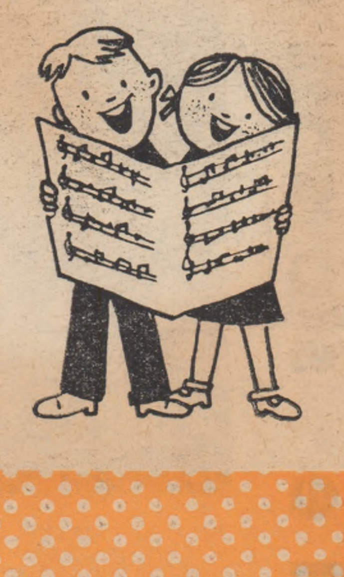
VERTICAL : 1. Instalație plutitoare cu care se sapă în fundul apelor și se scoate materialul săpat. 2. Locul unde se sfîrșesc... cărările mișcătoare. 3. Navigator portughez care a făcut parte din escadra lui Magellan și care, după moartea acestuia, reușește să se întoarcă în patrie pe vasul „Victoria", fiind astfel primul care a făcut înconjurul lumii. 4. Servește la delimitarea zonelor navigabile. 6. Stricăciune suferită de o navă, mașină etc. (pl). 8. Cuvînt care imită zgomotul produs de o cădere puternică și bruscă. 9. Cea mai mare întindere de apă (pl). 10. Scriitor sovietic, autorul cărții „Corabia nemuritoare". 12. Piese cu care marinarii mobilizează vasul. 14. Gică Ionescu. 15. Grup de insule în Oceanul Atlantic. 17. Ambarcațiuni sportive cu pînze. 19. Renumită stațiune balneo-climaterică la Marea Neagră. 21. Intr-o poezie de Alecsandri „face cu-o suflare pod de gheață peste maluri". 23. E nelipsită de la pupa oricărui vapor. 27. Nelipsita din povești. 29. Navă cu pînze și cu două catarge, uneori și cu motor. 31. Insulă din fața portului Marsilia în care a fost întemnițat pe nedrept eroul lui Alexandru Dumas-tatăl, Edmond Dantès (Contele de Monte Cristo de mai tîrziu). 33. Nelipsit din orice port, indică navelor drumul spre țărm în timpul nopții. 35. Soarele care se oglindea în undele Nilului antic. 36. Maluri de mare!

DICȚIONAR la îndemînă : BIGA, DRAGA.

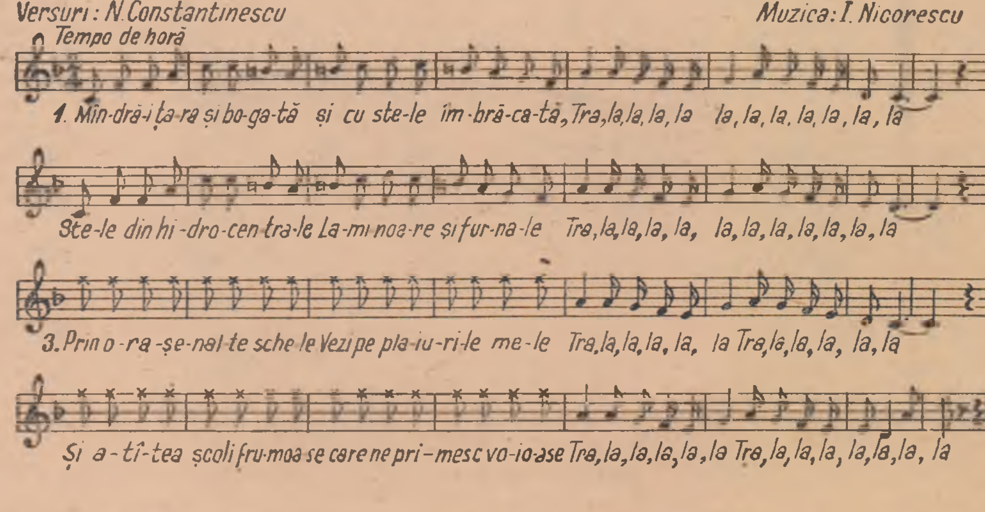
MIHAI PĂTRAȘCU

NI-I ȚARA mîndră și bogată

Versuri : N. Constantinescu — Muzica : I. Nicorescu

Mîndră-i țara și bogată
Și cu stele îmbrăcată,
Stele din hidrocentrale,
Laminoare și furnale.

De uzine-i țara plină,
Bucuriei e grădină
Și pe-ntinsele ogoare
Cresc recolte-nfloritoare

Prin orașe-nalte schele
Vezi pe plaiurile mele
Și atîtea școli frumoase,
Care ne primesc voioase.

Ce citim în vacanță

Volumele apărute mai recent în **„Biblioteca școlarului"** vă dezvăluie pagini din creația marilor noștri scriitori clasici : M. Eminescu **„Poezii"**, I. Creangă **„Amintiri din copilărie"**, G. Coșbuc **„Balade și idile"**, Anton Pann **„Povestea vorbii"**, Grigore Alexandrescu **„Versuri și proză"**, M. Sadoveanu **„Mitrea Cocor"**. In ultimele luni, scriitorii noștri v-au oferit următoarele cărți : Otilia Cazimir **„Poezii"**, Radu Tudoran **„Ultima poveste"**, Const Ignătescu **„Vîntoasa"**, Marin Iancu Nicolae **„După negură, soare"**. Recent au apărut **„Echipajul"** de Ecaterina Marteș, **„Flori pentru Mihaela"** de Alexandru Mitru, și un nou volum **„Pentru serbările pionierești"** în care veți găsi culegeri de poezii, piese de teatru etc.

Din planul de apariție al editurii pe următoarele săptămîni vă anunțăm un volum de versuri ale lui G. Coșbuc în colecția „Clasici romîni" (ilustrat), volumul de schițe umoristice **„Haz de necaz"**, volumul enciclopedic **„Asaltul cosmosului"** de Dum. Andreescu și **„Georg Forster"** de Olga Monta.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361